

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

íslo 6, ro ník XXIV
Ned le 27. íjen 2013

Z obsahu ísla

- Rozhovor s varhanicí
- Ned lní kytarové mše
- Nástroje p i kytarovkách
- Scholika pro nejmenší
- Zpívej z plných plic
- Sbírka na nové sochy
- Víru je nutno si vybojovat
- Jak vzniká socha sv. Anežky
- Zprávy z arcibiskupství
- 950 let arcibiskupství
- Zprávy z Charity
- Volby pro nás mají být za átkem
- Duchovní obnova s P. Kodetem
- Ministrantský turnaj ve florbale
- Misijní ned le
- Osmism rka a vtipy

Sv d it o nad ji na v ný život

V t chto dnech oslavujeme ty, kte í již zakouší v nou radost v nebeském domov , a p ipomínáme si ty, které Pán povolal k sob a modlíme se za n . P icházíme na h bitovy, kde mjíme hroby známých i neznámých lidí a zastavujeme se u hrob t ch nejbližších. P i vzpomínce na ty, které již Pán povolal k sob , se nám vybavují jejich tvá e a okamžiky prožité s nimi. M že nás napl ovat vd nost za dar jejich života a za všechno, ím pro nás byli, ale také m žeme poci ovat smutek, bolest a do í se nám mohou vkrádat slzy.

Myšlenky m vedou do Beta-
nie, ke hrobu Lazara, p ed kterým stál Ježíš a plakal nad smrtí svého p ítele, nebo do Jeruzaléma k místu, kam uložili Ježíšovo mrtvé t lo a kde plakala Marie Magdalská. Smrt se sebou nese bolest a slzy. Ty k našemu lidskému životu bezesporu pat í. Je zde však n -kdo, kdo nad smrtí zví til, je zde živý Ježíš. Stejn jako v Betánii a Jeruzalém stojí každý den i vedle nás, ptá se na p í inu našich slz, oslovuje nás jménem a ut šuje slovy "nebojte se". Má zájem o každého lov ka, nechce, abychom z stávali ve svém smutku a bolesti, ale zve nás k životu. Zve nás k tomu, abychom stejn jako Marie Magdalská sv d ili o jeho vít zství nad smrtí. Posílá nás od hrob našich smutk a bolestí a bezmoci do sv ta jako sv dky nad je na v ný život.

Sv d it ale m žeme o n em, co jsme opravdu zažili. Církev nás v tyto dny vybízí k tomu, abychom zakusili Ježíšovo vít zství nad našimi h íchy a slabostmi a jeho uzdravující moc ve svátosti smí ení a prožívali spole enství s ním i ostatními v ícími p i slavení eucharistie. P i-
jm me tyto dny jako velký dar setkání s živým Ježíšem, který je vít zem nad smrtí a dárce m života pro naše zem elé i pro každého z nás. ■

Helena Miklová

Hrajeme a zpíváme v kostele

23. listopadu si připomínáme svátek sv. Cecílie, patronky hudebníků. Dušičkové islo Farního obasníku je proto v nováno zprávám a informacím o seskupeních, která hrají a zpívají v našich kostelech, o jejich úsilí, ale i o zpívání nás ostatních, co sedíme v lavicích. V naší farnosti se r zným p veckým a hudebním aktivitám opravdu da í a jist to m žeme p i ítat i p ímluvám sv. Cecílie.

Rozhovor s varhanicí Zdenou Kvasnicovou

Co ikáte hudebnímu životu naší farnosti?
Naše farnost je, co se týká hudebního života, velice pestrá. Do zpívu p i liturgii jsou zapojeny všechny v kové kategorii. Nejmenší d ti zpívají na d tských páte - ních bohoslužbách. Jedna z ned lních mší svatých je doprovázena rytmickými písní - mi za doprovodu scholy mládeže. Hodn práce b hem roku odvede i náš Chrámový sbor svatého Vojt cha. A nem žeme zapomenout na zpívu lidí v kostele. Do zpívu mešních písní by se však m li zapojovat všichni v íci. Stále platí: „Kdo zpívá, dvakrát se modlí.“

Vy chrámový sbor vedete, kdy a kde jste letos zpívali?

Letos jsme zpívali p i mších a koncertech celkem 14krát. Nap . na d kované mši svaté k osmdesátinám našeho jáhna pana RNDr. Aloise Orlity, p i ned lním p ímém p enosu mše svaté v televizi NOE, na svátek svatého Vojt cha jsme uvedli pásmo Popelka Nazaretská s recitací Michaely

Kochá ové, v Otrokovické Besedě jsme zpívali p i slavnostním veeru k oslavě 150. výročí p íchodu svatých Cyrila a Metod je na Moravu. Nedávno (29. 9.) jsme byli na pozvání o. Martina Vévody ve Velkém Ochově, kde jsme zpívali p i slavné mši svaté a tuto pou ke cti svatého Václava jsme zakonili odpoledním koncertem. To všechno chce spoustu zkoušek.

Co d lá chrámový sbor nyní?

Od začátku října jsme se začali připravovat na vánoční svátky. Nacvičíme Pastýřskou mši od Františka Koláře.

Jak se vám obmuje kádr zpívků, máte jich dost?

Sbor má nyní 32 členů. Nové zpíváky určitě rádi přijmeme, chybí nám hlavně altky a tenoristé. Ti, kteří odcházejí, v tštinou ze zdravotních důvodů. Jsem ale ráda, že máme ve sboru i mladé.

Jaké hudební nástroje sbor doprovází, kdo na ně hraje?

Sbor bude o Vánocích doprovázen na varhany Lenkou Kubánovou. Na housle s námi hraje Helena Kotulanová a Jitka Hanáková, na pípnou flétnu Jiřina Pšenková nebo Monika Matějková. Když je potřeba trubka, pomůže Josef Honzík.

Varhany jsou v kostele nejvíc slyšet. O kytarách, houslích víme, že se musí

ladit. Jak se musí udržovat varhany?

Ve farním kostele máme digitální varhany, ty ladí nepotřebují, ty jsou v pořádku. U sv. Michaela a v Kvítkovicích u svaté Anny jsou mechanické píšťalové varhany a ty se musí občas naladit a vyčistit od prachu.

V letošním roce odešla z farnosti varhannice Lenka Kubová nová.

Lenka mi velmi pomáhala při nábízení i vystupování chrámového sboru. Při májových pobožnostech i křížových cestách mi vždycky vyšla vstříc a pravidelně tyto pobožnosti v Kvítkovicích doprovázela na varhany, protože já v tu dobu hraji v Otrokovicích. Pomáhala mi také o prázdninách, kdy nejsou kytarové mše, a já bych musela hrát i v mše svatě.

Jsem s ní stále v kontaktu. Chci být i Lence i Tomáši Kubovi novým ze srdce po-

dkovat, s jakou ochotou a laskavostí mi pomáhají i nadále, když je požádám o spolupráci. Nejen za sebe a chrámový sbor, ale i za celou naši farnost ještě jednou jim děkuji. ■

Ptal se Pavel Ludvík

Nedělní kytarové mše u sv. Vojtěcha

Kytarové mše mají být a snad i jsou tahákem pro mladého člověka a prostorem pro jeho zapojení se do činnosti ve farnosti. Myšlenka kytarového doprovodu při nedělní mši vznikla již před mnoha lety a jsme rádi, že nás otec Josef při její realizaci podpořil.

Začínalo se s dvěma kytarami, flétnou a velkým nadšením. Jak šel čas, lidé i nástroj přibývalo. Na základě grantu a s podporou farnosti se nakoupilo ozvučení a nástroje.

V současné době je každá kytarová mše „organizována“ jednou z pěti dvojic. Tyto se pravidelně střídají podle předem připraveného rozpisu. Jejich úkolem je vybrat vhodné písně, zajistit nástroje a připravit dle svých představ hudební aranžmá. Písně vybírají pečlivě z vydaných zpěvníků. Inspirací jsou také různé setkání mládeže, Večery chval a jiné.

Podobný rozpis má také 5 zvučáků, kteří zajišťují ozvučení zpěváků, nástrojů, chystají aparaturu a v průběhu mše dbají na kvalitu produkce. Po mši je úkolem jejich i „vedoucích neděle“ uklidit prostory na kůru.

Velmi důležitým prvkem jsou především zpěváci, kteří tím každou neděli přicházejí slavit mši svatou jiným způsobem, než je tradičně zařizováno.

Každá kytarovka vyžaduje nábízení, na který se scházíme před ranní mší už v 6.30 hodin v suterénu kostela, a to je nejen velký sebezápor, protože budík zvoní mnohdy dříve než do školy nebo práce.

Před mší v 10.30 hodin zkusíme od 9 hodin na kůru.

V poslední době můžete slyšet mladé hlásky dětí, které přicházejí zpívat se svými maminkami.

Jsmo společenství otevřené pro každého – zpěváka, muzikanta, který má chuť se zapojit.

Přijďte, jste srdečně zváni. ■

Josef Honzík

Nástroje p i kytarovkách

S koro každou ned li m žete slyšet v kostele hudbu. Jedna je varhanní a druhá je kytarová. Já vás „provedu“, na co všechno se v kostele hraje p i kytarových mších.

Jako první jsem si vybrala kytary. P i mších se obvykle hraje na oby ejné kytary, na které nej ast jí hrají Wendy Mat jíek, Hanka Ludvíková a Dan a Ko enková. Dále máme bass kytaru, na kterou hraje m j ta ka Pepa Honzík. N kdy nám p ijede zahrát na elektrickou kytaru i Dan Zákovský a tak je naše hudba úžasná.

Další nástroje jsou dechové. Naši hudbu obohacuje na p í nou flétnu Ev a Janíková, na zobcovou flétnu Mo a Honzíkova a na foukací harmoniku Pavel Vymazal. Možná si ješt íkáte, na co se bubnuje. Je to takový malý africký buben Djembe a na ten bubnují já. Naše hudba se rozléhá v kostele do všech stran a jsme rádi, že se ke zp vu p ipojujete i VY!! ■

Martina Honzíkova

Scholi ka - místo pro nejmenší zp va ky

D o scholi ky chodí všechny holky, co umí íst a cht jí uplatnit sv j hlas. Scházíme se v pátek o p l tvrté v suterénu. Zpívají se známé písní ky, a když se n jáká nezná, tak se pozná!

Tohle všechno vede Míša ernošková, na kytaru hrají Kik a Zaoralová a v tšinou i Míša ernošková, na flétny hraje Ka ka Šibravová a Lucka Šruba ová, na „hrkátka“ hrajou všichni.

T šíme se na staré i nové tvá el! ■

Ka ka Šibravová a Kik a Zaoralová

Sestro a brat e, zpívej z plných plic!

S kladatel Ji í Suchý v jedné své písni hovo í ke kytaristovi, kterému b hem hraní postupn praskají struny, až mu nezbuďe žádná. A víte, co mu radí, když praskne í ta poslední? Zpívej z plných plic!

Jako by cht l vyjád ít, že zpívat lze i bez doprovodu hudebních nástroj , za každé situace, když je lov ku smutno i veselo. Zpívat m žeme skute n všude, zp vem lze chválit i Boha, ale zdá se mi, že v kostelech práv takové chvály n jak ubývá.

Ve zlínském farním zpravodaji p ed asem jeden lov k vypráv l p íhodu, jak si v kostele kn z všiml, že zpívá jen málo lidí, a vybědl lidi, aby se p íhlásil, kdo zpívá. Ruku zvedla jen asi desetina. Kn z pak nahlas uvažoval, zda doba nedozrála k tomu, aby se zp v v kostele nahradil n ím jiným.

Podobný pocit mám n kdy i v našem farním kostele. Dost lidí nezpívá a mnozí z t ch, kdo zpívají, tak íní jaksí pro sebe, jako by plíce m lí zanesené nebo nemocné. Nevím, jestli takový zp v do nebe doletí. Mrzí m to a je mi to líto. asto vzpomínám, jak dun l svatováclavský chorál v kostele na vesnici, kam jsem jezdil jako dít ke sta e k m, nebo jak se tehdy farníci dokázali op ít do písni k Cyrilu a Metod jovi. To nebylo jen tím, že tehdy byli lidé víc nau ení zpívat, že do kostela chodilo více lidí. Farníci tehdy zpívali opravdu z plných plic.

Proto t , milá sestro i milý brat e prosím, až budeš na Duši ky, na Vánoce i na jakékoli mši svaté v kostele, vzpome si na toho nebohého muzikanta, kterému praskla í poslední struna na kyta e. A zpívej z plných plic. ■

Pavel Ludvík

Skute nou víru si lov k musí vybojovat

Apoštol Pavel píše svému žákovi Timotejovi, o co má jako lov k pat íci Kristu usilovat. A mimo jiné íká, aby dob e bojoval pro víru a tak se zmocnil v ného života. Z toho plyne, že skute nou víru si musí lov k vybojovat. Jestli lov k o svoji víru nijak bojovat nemusí, možná to bude spíš víra tradi ní, ze zvyku nebo víra velmi k ehká, o kterou lze snadno p íjít.

Víra je dar, jen-
že v p íjetí toho Z promluvy 26. ned le v mezidobí
daru nám m že
n co p ekážet. A tady nastává ten boj.
lov k musí bojovat, aby p ekonal p ekáž-
ky, které mu v p íjetí víry brání. Jenže bo-
jovat s p ekážkami se mnohým nechce, a
proto z stávají nev ícími nebo jen vlažný-
mi k es any.

V em ale konkrétn m že takový boj
spo ívat? V dob dospívání je nap íklad
t eba prom nit d tskou víru ve víru dosp -
lou. Mladý lov k musí p íjít na to, že ne-
sta í v ít proto, že si to p ejí rodi e, ale
musí si najít své vlastní d vody. Musí sám
v sob p ekonat vlivy, které se mu snaží
namluvit, že chodit do kostela je k ni emu.
Pro n koho je totiž víra jenom n co, co mu
všt povali rodi e a eho se má držet jen
kv li jejich autorit a výchov . Pokud ale
nebyl vedený také k tomu, že víru musí
sám objevit a sám se pro ni rozhodnout,
snadno se stane, že jakmile p estane brát
vážn autoritu rodi , p estane brát vážn
i víru.

Pokud se ale ve ví e jde dál, takovým
bojem m že být, že mladý lov k nechce
chodit do kostela jen proto, aby si rodi e
nemysleli, že tam chodí z poslušnosti
k nim. Jsou p ípady, kdy mladí v ící za ali
znovu chodit do kostela, ovšem tak, aby to
rodi e nev d li. Dalším vybojovaným zá-
pasem m že být rozhodnutí jít ke svátosti
smí ení už z vlastní v le a ze své osobní
pot eby když je to pro n j práv aktuální a
ne proto, že se to má nebo že se blíží Vá-
noce.

V dob , když jsem dospíval, bylo v mé

farnosti zvykem, že jen menší po et spíš
starších v ících chodil pravideln ke sva-
tému p íjímání. V tšina chodila jen p ed
Vánoce a Velikonoce. Postupn jsem
se ale dostával do kontaktu s mladými
v ícími, kte í necht li prožívat víru jen tak,
jak je to zvykem. Když jsme cht li víru
prožívat opravdov , za alo se to projevo-
vat i tím, že jsme se nespokojili jen s tím,

co bylo obvyklé. A
tak se za alo aspo
pár mladých lidí
v kostele objevovat také pravideln p í
každé mši u svatého p íjímání.

Dnes mám n kdy pocit, jestli se to tro-
chu neoto ilo. Jestli chodit každou ned li
ke svatému p íjímání se pro mnohé nestá-
lo pouhým zvykem. A jestli si potom t eba
n jaký mladý k es an ne ekne podobn
jako já tehdy, že nechce prožívat víru je-
nom tak, jak je to zvykem, ale d sledek
bude opa ný, že rad ji k p íjímání nechodí.
Pokud nechce, aby to bylo jen ze zvyku,
pak na tom ur ít n co je. Ale bylo by ško-
da neobjevit, že to, co d lají n kte í ze
zvyku, já mohu d lat opravdov . Ale dojít
k tomu bez toho, že si k tomu lov k tu
cestu vybojuje, to asi nejde. ■

o. Josef Zelinka

Boj není totéž co násilí

Josef Hurta, fará CE, St ítež n. B.

Už od reforma ních dob se církev d lí na
církev bojující a zvít zilou. Církev zvít zilá
jsou ti, kte í už dobojovali, protože už do-
sáhli v nosti. My, kte í dosud žijeme,
jsme ti bojující.

Pro se v souvislosti s vírou mluví o
boji? Vždy zpráv o bojích, st etech a zá-
pasech máme všichni dost. Víra je p ece
n co mírumilovného a nenásilného. Avšak
slovo boj nepoužíváme pouze ve spojení
s násilím. Bojovat m že nemocný se zá-
ke nou nemocí. Bojovat m že lov k
s pokušením. A bojovat lze i na závodní
dráze jako sportovec.

Přehled farních zpráv

Duši kový víkend se zm namí

■ V pátek 1. listopadu je „Slavnost všech svatých“ a mše svatá je ve farním kostele v 18 hod. Z toho d vod u nebude d tská mše sv.

■ V sobotu 2. listopadu je Vzpomínka na všechny v rné zem elé a mše sv. bude v kostele sv. Vojt cha v 8 hod. ráno ob tovaná za všechny v rné zem elé.

■ V ned lí 3. listopadu odpoledne se koná duši ková pobožnost na h bitov v 15.15 hod. po p íjezdu autobusu.

Vzhledem k tomu, že v tuto dobu bude otec Josef na poutním zájezdu do Svaté zem , v pátek a v ned lí bude sloužit mše

svaté P. Vojt ch Šíma a v sobotu kn z ze Zlína. Prvopáte ní adoraci v pátek a duši - kovou pobožnost v ned lí povede jáhen Alois Orlita.

V duši kovém týdnu od 1. do 8. listopadu je možno získat pro duše v o istci plnomocné odpustky. T i obvyklé podmínky jsou p íjmout v ten den sv. p íjímání, být po zpov di v milosti posv ující a pomodlit se na úmysl Svatého otce. K tomu 1. a 2. listopadu pat í návšt va kostela s modlitbou Pán a Vyznání víry, nebo 1. – 8. listopadu návšt va h bitova s modlitbou za zem elé. ■

Z jednání Pastora ní rady farnosti ze dne 7.10.2013

■ V olomoucké arcidiecézi prob hne na konci církevního roku slavnostní vyznání víry a p i tom se zvýrazní symbol k íže. PR doporu íla, aby se v naší farnosti toto téma víckrát objevilo v promluv kn ze, v hodinách náboženství v dopise rodi m a v lánku ve FOMu.

■ Obsáhle se diskutovalo o tom, které pot eby farních aktivit jsou nejpot ebn jší a na které se zam ít.

■ Organizáto i Misijního jarmarku seznámili PR s p ípravou a organizací této akce, n kte í lenové PR slíbili pomoc s technickým zajišt ním.

■ V pátek 25. 10. po d tské mši svaté prob hne vystoupení d tí ze Zašové k výro í p íchodu sv. Cyrila a Metod je.

■ O. Josef seznámil PR s programem Dne arcidiecéze 23. 11. Upozorn ní na tento den vyjde ve FOMu. Z farnosti bude vypraven autobus, program akce ale není zam en na d tí.

■ Ve st edu 13. 11. bude mše svatá k oslav sv. Anežky v 17 hodin.

■ V ned lí 24. 11. bude p i mši svaté slavnostní zakon ení Roku víry.

■ Návrh na setkání lektor : v sobotu 16. 11. nebo 7. 12.

■ Mikulášská besídka prob hne 7. 12.

■ Na p ípravu adventního programu pro d tí se za ne scházet zvláštní skupina.

■ Diskutovalo se o uskute n ní št drove- erního hudebního programu v obou kostelech a o zajišt ní váno ních stromk .

■ Byla sestavena pracovní skupina pro p ípravu Živého betlému.

■ PR jednala o umíst ní sochy sv. Anežky, která má být hotova do konce roku.

■ Na sch zce uživatel suterénu vznikly zásady pro užívání t chto prostor. Jsou vyv šeny u baru.

K ty, svatby a poh by za poslední období:

K ty:

Renata Šifnerová, Matouš Vaculín, Nikola Tomš , Dominik Švec

Církevní s atek:

Petr Vidla – Vladislava Va áková

Poslední rozlou ení:

Anna Pekárková, Anna Horáková, Karel Mach , Anna Zapletalová

Povolení k podávání svatého přijímání

Po absolvování pastoračního kurzu v r. 2012 – 2013 dostali od olomouckého arcibiskupa mons. Jana Graubnera povolení k výpomoci s podáváním sv. přijímání Jiří Lindner a Jan Žalík a k přinášení eucharistie nemocným Marie Echová. Obad jejich povolení s uvedením do této služby proběhly v neděli 29. září 2013 při mši svaté v kostele sv. Vojtěcha. ■

Sbírka na nové sochy ve farním kostele

Naše farnost shromažďuje individuální finanční dary, které budou sloužit na pořízení nových soch do výklenků kostela sv. Vojtěcha. Budou to sv. Anežka česká, bl. Jan Pavel II., sv. Zdislava a sv. Don Bosco. Cena každé sochy činí cca 200 tisíc Kč. Autorem soch bude pan Staněk z Bučovic. Nyní se chystá socha sv. Anežky.

Stav sbírky k 30.9.2013:

Z kasičky 33 680 Kč

Od jednotlivých dárců 160 080 Kč

Celkem vybráno 193 760 Kč

Za srpen a září se vybralo více než 40 tis. Kč.

Jednotlivých dárců nebo společností je dosud 40.

Všem dárcům patří srdečné poděkování.

Jak můžete přispět na sochy?

a) Drobné obnosy vložte do pokladničky v kostele

b) Hotově ve farní kanceláři

c) Převodem na bankovní účet

1405341369/0800, vs = 263.

Do poznámky uveďte jméno dárce.

V případě zájmu vám o. Josef Zelinka vystaví potvrzení o daru. ■

Jak se rodí socha sv. Anežky české

Práce na soše sv. Anežky české, která bude instalována v kostele sv. Vojtěcha, se pomalu blíží ke svému konci. Sochu tvoří bučovický ezbáš Josef Staněk z lipového dřeva, ze stromu, který vyrostl v lesích pod Svatým Hostýnem. Dřevo vysychalo po dobu asi 15 let. Jak ezbáš uvedl, v polovině jana stále ještě pracoval na soše jako celku a netvořil detaily. V této fázi zachycuje sochu fotkou, kterou do naší farnosti poslal. Pokud nenastanou žádné komplikace, socha by měla být hotová v druhé polovině prosince tohoto roku.

K poslané fotce ezbáš napsal: „Vždy o osobě, kterou ztvárňuji, velice přemýšlím. Snažím se o každé najít si co nejvíce informací, přečíst si o ní knížku, seznámit se s pojetím jiných autorů. Dobrým pomocníkem je internet.“

Protože za ním do ateliéru chodí lidé, jsou na rozpracování sochu zaváděni a po ateliéru se staví znovu, protože chtějí vidět, jak práce na soše pokračuje. ■

Zprávy z arcibiskupství

Zakonění Roku víry

Blížící se zakonění Roku víry probíhá hned ve farnostech v neděli o Slavnosti Krista Krále slavnostním vyznáním víry, kterým si přineseme z domu kříž. Letos totiž také slavíme výročí Ediktu milánského, kterým v roce 313 dostali křesťané svobodu. Císař Konstantin Veliký se rozhodl pro tento krok

Den arcidiecéze v Olomouci

Slavnostní zakonění Roku víry pro arcidiecézi probíhá pí Dnu arcidiecéze v olomoucké katedrále 23. listopadu společně s oslavou 950. výročí obnovení biskupství na Moravě. Při mši svaté v 10 hodin podkujeme Bohu za nesčetné milosti, které v těchto letech lidem dal, slavnostně vyznáme víru a přitom budeme v ruce držet kříž, který v závěru biskup posvětil.

Od 13.00 do 15.30 si také můžeme vybrat z pestré nabídky program :

Prohlídky: katedrály, Arcibiskupského paláce a kurie, Arcidiecézního muzea,

po tom, co zvíťazil ve znamení kříže. Je vhodné, abychom se i my nově přihlásili ke Kristovu kříži, aby si ho do bytu přidala každá rodina, která ho dosud nemá. Při vyznání víry budeme držet v ruce své kříže, nebo alespoň ten, který nosíme na krku. ■

otevřených kostelů a Sarkandrový kaple se zachovalým mučnickým nástrojem, teologické fakulty;

Prezentace: Charity, Center pro katechezi, mládež, rodinu, církevní školy.

Bude přiležitost ke svátosti smíření i k tiché adoraci.

Zakonění v katedrále v 16 hodin svátostným požehnáním. ■

Zahrada na Stojanov krásn jší!

V sobotu 5. 10. 2013 se na výzvu o. Vojtěcha Šímy – našeho bývalého faráře - skupina farníků vypravila na brigádu do poutního a exercičního domu Stojanov na Velehrad. Vyhrabala kus zahrady, pokácela několik stromů a postavila v zahradě nový plot. Pozdní odpoledne pak bylo v nově upravené zahradě opékání špekáčeků a vykládání s o. Vojtěchem, který nyní působí na Stojanově duchovního správce. ■

950 let založení olomouckého arcibiskupství (1. díl)

Rok 2013 se nese ve znamení dvou významných výročí. První z nich je spojeno s oslavami 1150 let od příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu. Druhý pak připomíná zřízení i obnovení olomouckého biskupství v roce 1063.

Olomoucké biskupství vzniklo v r. 1063 oficiálním obnovením moravského biskupství (později arcidiecéze moravskopanonské) založeného sv. Metodějem r. 869. V roce 1777 pak olomoucké biskupství povýšil papež Pius VI. bulou z 5. 12. 1777 na arcibiskupství. V tomto kontextu je Arcibiskupství olomoucké nejstarší dosud existující institucí v české republice.

V souvislosti s obnovením olomouckého biskupství v pol. 11. století nutno připomínat také existenci prvního sídla olomouckých biskupů, které bývá historiky situováno do blízkosti tehdejšího katedrálního kostela sv. Petra. Oba objekty, které dosud nebyly archeologicky přesně lokalizovány, se nacházely v blízkosti současného Arcibiskupského paláce v prostoru tzv. předhradí.

V roce 1063 byl ke kostelu sv. Petra v Olomouci uveden biskup Jan. Dnešní katedrálu sv. Václava posvětil r. 1131 významný biskup Jindřich Zdík. Ve 13. století významně zasáhl biskup Bruno, který, kromě jiného, založil kapitolu a kostel sv. Mořice v Kroměříži a vybudoval lenní systém. V době husitské vynikl jako statečný obhájce církve biskup a první moravský kardinál Jan Železný.

V r. 1566 přivedl biskup Prusinovský do Olomouce jezuitu. Začátkem 17. století přispěl výrazně ke katolické obnově Moravy kardinál František Dietrichstein. Ve 2. pol. století Karel Liechtenstein obnovil stavby v Olomouci a Kroměříži, zakládal zahrady, knihovny a obrazárny připravené k obnově.

V roce 1777 bylo odděleno Biskupství

brněnské a Olomouc byla povýšena na arcibiskupství. Za zmínku stojí připomenout kardinála Rudolfa, arcibiskupa, který vymohl znovu povýšení olomouckého lycea na univerzitu a byl zakladatelem vítkovických železáren. Kardinál Fürstenberg prosazoval na konci 19. století nezávislost na vídeňské vládě, obrodil náboženský život, založil malý seminář v Kroměříži, prosazoval rovnost českého a německého jazyka, účtoval ke sv. Cyrilu a Metodějovi, regotizoval katedrálu a podporoval české školy a charitativní ústavy.

Významnou postavou v české arcidiecéze byl Antonín Cyril Stojan. Významně rozvinul sociální a charitativní činnost, v roce 1922 založil Arcidiecézní charitu Olomouc. Zasloužil se o obnovu a povznesení nejvýznamnějších moravských poutních míst – Svatého Hostýna a Velehradu i mnoha dalších kostelů na Moravě. Za Rakouska-Uherska byl i poslancem a nověm československým senátorem.

Nástup komunismu zastihl v české arcidiecéze Josefa Karla Matochu. Režim znemožnil doživotního vyznamenaného a nekřivého mučedníka.

V r. 1977 byla k arcidiecézi připojeny i část vřatislavské arcidiecéze nacházející se v československu.

Krátce po listopadové revoluci byl jmenován nový olomoucký biskup Mons. František Vaňák, který započal s obnovou diecézních struktur, například Charity. Diecéze, kterou po jeho smrti převzal biskup Jan Graubner, byla největší v československu, počítala přes 2 600 000 obyvatel a 731 farností. Vzhledem k potřebě duchovního rozvoje Ostravska s velkým počtem obyvatel na malém území a potřebě přítomnosti biskupa byla od olomoucké arcidiecéze oddělena nová diecéze ostravsko-opavská. Stalo se tak ke dni 30.5.1996. Olomoucké arcidiecézi zůstalo přes 400 farností s 1 400 000 obyvatel. ■

Zprávy z Charity sv. Anežky

Charita sbírá hliník! Akce se opakuje.

Děkujeme všem, kteří se již zapojili do sběru hliníkových obalů, na Charitu se sešly už tři plné pytle! Akce potrvá až do dubna, víme, že vaše úsilí ve třídění odpadu potrvá i dále.

"Díky tomuto projektu se rozšíří po domích o možnosti třídění hliníku a navíc se takto podpoří pomoc potřebným lidem v našem blízkém okolí," říká Eva Zapletalová, fundraiserka Charity.

Projekt Hliník pro Charitu má za úkol šetřit životní prostředí a zároveň podpořit pomoc druhým. Konkrétně jde o sběr hliníkových obalů (plechovky, aluobal, víčka od jogurtů), které se v domácnostech běžně objevují, ale málo už se ví, že se mohou třídít také.

Samozřejmě je možné použít i hliníkovými plechovkami i starými hliníkovými hrnci a plechy. Při minulých akcích se mezi plechovkami od nápojů a sprejovými nádobkami objevila dokonce i hliníková koloběžka!

Do sběru hliníku se můžete zapojit každý a nosit jej můžete na Charitní domov (Na Uličce 1617, Otrokovice), do vaší nejbližší školy nebo na označené místo v kostele sv. Vojtěcha.

Akce bude ukončena a výsledky vyhlášeny na Den Země 22. dubna 2014 v parku vedle otrokovické Polikliniky při společných oslavách. ■

HLINÍK NEPATŘÍ DO HUMPOLCE!

Lidé bez domova opatření nemusí mrznout

Ve spolupráci s Městským úřadem Otrokovice zahajujeme dne 1. listopadu 2013 již třetí sezónu provozu mobilní bufety pro osoby bez příjmu (tzv. sešlárna).

Tentokrát se podařilo rozšířit kapacitu na 15 osob, což je dáno novým připečením druhé bufety. Na provoz budou opatření dohlížet vybraní klienti Azylového domu Samaritán, kterým takto poskytneme dočasnou pracovní příležitost.

Bufety budou otevřeny nepřetržitě do 31. 3. 2014. Najdete je u uličské zbrojnice.

Minulou sezónu se díky tomuto opatření zdařilo, že nikdo v zimních mrazech neumrzl ani mrznout nemusel. ■

Mgr. Jiří Vlček, zástupce editelky

Oslava patronky Charity, svaté Anežky se blíží

U příležitosti výročí patronky naší Charity, sv. Anežky české, si vás dovoluujeme pozvat na slavnostní mši svatou, která se uskuteční ve středu 13. listopadu 2013 v 17 hodin v kostele sv. Vojtěcha v Otrokovicích. Za vaši podporu i modlitby vám upřímně děkujeme. ■

Mgr. Jiří Vlček, zástupce editelky

Sbírka spacích pytlů pro bezdomovce

Terénní program Samaritán se rozhodl uspořádat sbírku spacáků pro lidi bez domova. Spacák je mnohdy jediným majetkem lidí bez domova a tisícokrát o něj během zimy přicházejí, zmoknou jim, nebo je mokrý pod sněhovou pokrývkou. Když uvážíme, že se jedná o lidi bez domova, jsou jejich šance a možnosti jejich kde usušit nebo vyprat téměř nulové. Všem dárcům v předání děkujeme!

Spacáky můžete nosit na ADS, Moravní 936, Otrokovice, nebo do Charitního šatníku. ■

Bc. Zuzana Mikulášková, sociální pracovníce Terénního programu Samaritán.

Volby pro nás mají být jen začátkem

Volby jsou za námi, známe jejich výsledky a díváme se do budoucna. V době předvolební kampaně se několikrát objevila myšlenka, že nelze vše špatné svalovat jen na politiky, že zodpovědnost neseme všichni, že o dobré uspořádání v cíle ve volbách máme prosit Boha. Tyto myšlenky zaznaly i v pastýřském listu o arcibiskupa Jana, který byl ten v neděli 6. října 2013 v našich kostelech. Nám ty, které obsahoval, platí stále, nejen v předvolební době, ale i po ní.

Z listu otce arcibiskupa Jana Graubnera

- Chcípřipomenout, že katolíci mají morální povinnost šířit společně dobro využitím svého volebního práva (srov. KKC 2240). Zodpovědnost za stát nemají jen ve volbách, ale všichni občané (2239).
- Nikdo není dokonalý, proto od politiků žádáme především správný postoj k ochraně základních lidských práv a hodnot.
- Základem státu je rodina. Fungující stát nezajistí ten, kdo nepodpojí zdravou rodinu založenou na manželství muže a ženy. Spravedlivý stát nevybuduje ten, kdo nezajistí každému nezakladní právo na život od početí až po přirozenou smrt.
- Rovnost ve všem není možná. Nikdy nebudou všichni stejně bohatí nebo stejně zdraví a úspěšní. Všichni však musí mít stejná práva. Všem lidem se musí přiznávat právo na život, dobrou výchovu a lásku otce i matky v rodině. Práva dospělých omezující práva dětí, jako například „přizvat si“ děti jako nějaký majetek mimo manželství a jít za svým „šť stím“ za cenu rozbití rodiny, jsou v ideálním případě nepravděpodobná a nepřijatelná.
- Stát má sloužit všem občanům a má pomáhat k jejich pokojnému soužití. Proto je špatné podpořit svým hlasem ty, kteří

Myšlenky od ambonu

- Jak by to vypadalo, kdybychom místo nadávání na politiky nabídli za nás Bohu předvolbu modlitbu?
- Viditelnému zlu, které jsme mohli vidět v předvolební době, postavme skrytou sílu modlitby.

propagují nenávist – a už teď, rasovou i náboženskou. Zlé je především to, že volební kampaň apelující na lidskou závist probouzí náboženskou nenávist.

- Nenaříkáme, protože jsme v ruce Boží, a víme, že vše, co se děje, je Boží vůlí i Božího dopuštění. Všem, kteří nás oerují, pomlouvají, špiní a nenávidí, velkoryse odpouštíme, protože Pán Ježíš nás učí milovat všechny, i nepřátele.

- Tam, kde máte pochybnosti, kde se vám nikdo nezdá ideální, volte menší zlo a svůj hlas dejte tomu, kdo je ideálu nejbližší, kde máte alespoň naději, že se váš kandidát bude stavět za hodnoty blízké k es anství nebo se bude snažit alespoň zmenšit negativní dopad zákonů prosazených v tísni. ■

Viníky jsme trochu sami

Přední český psychiatr Cyril Höschl řekl: Už k politikům nejsem tak kritický jako v tísni ve volbách, protože trochu vidím, jak to probíhá a jak těžký je zápas u lidí, kteří chtějí něco dobrého. Z jedné strany nemůžete uspět, z druhé jste kriminalizován, to dobré, co uděláte, zstane stranou a neocení, zato sebemenší klopýtnutí je rychle zaznamenáno a zveličeno. Ili politici jsou hodnoceni už jen podle negativních výkonů. Když to ale takto půjde dál, nikdo slušný a schopný už do politiky nepůjde a zstanou tam už jen odsouzenihodné figury. Jenže my si za to budeme moci tak trochu sami, protože všechny schopné odradíme.

Ministrantský turnaj ve florbalu

Jak na turnaji hráli starší kluci - o imá brankáře

Sešli jsme se na nádraží plní představ a nadšení, ale náhle jsme zjistili, že je nás docela málo: za tým starších jsme dorazili pouze já, Vojta a Denis a chybí nám 1 hráč a v mladších byl Filda, Jirka D., Tom a Mar a J. a Pe a.

Milo se hrát 3+1, takže jsme už na nádraží spekulovali, kdo by tak mohl jít do starších, abychom mohli také hrát. Ze zájmu se nikomu nechtělo, ale pak se Jirka rozhodl, že se k nám teda přidá.

Cesta ubíhala rychle a my jsme se nemohli do kat. Zanedlouho jsme byli v Olomouci, pobrali jsme všechny vci a vyrazili jsme na mši. Po oběd v kněžském semináři nás zavedli do tlocvičny. Tam nám vysvětlili pravidla a řekli, že budeme hrát jako první.

Děnda nás motivoval, jak je rozdílné, že máme 1. místo jasné, tak jsme plni nadšení nastoupili na hřiště. První byly se n jak nepovedlo, soupeři získali míč a prostě lili naši obranu. Pro mě jako brankáře to bylo zklamání, pustit hned jednu z prvních střel.

Ale hra šla dál a náš tým se trochu vzpamatoval, dali jsme jim dva parádní góly a vedli 2:1, ale dlouho jsme se neradovovali, protější tým z Olomouce se do toho oprel a zaal nám tam stílet jeden gól za druhým. V první polovině zápasu to bylo asi 2:5, nakonec jsme pocítili horkou porážku 3:9. Byli jsme trochu zklamaní, ale propočítali jsme, že když všechny ostatní zápasy vyhraje, můžeme být ještě t eba druží.

Řekli jsme si, že do toho dáme vše, a vymysleli lepší strategii. Vojta, Jirka a Denis byli úžasní, druhý zápas proti Prostovu jsme vyhráli 7:0! Byli jsme nadšení a rudí jak raci, protože jsme neměli nikoho na střídání.

Tak jsme se posilnili Vojtovou okoládou a šli na další zápas. Proti Konicím jsme vyhráli 6:3. Stále jsem kluky z branky povzbuzoval a po každé tleskal za každý gól, neměli jsme tam fanclub a nikdo to dlat musel.

Předposlední zápas jsme teda taky vyhráli a už zbýval jen jeden. Vděl jsem, že když porazíme Dobromilice, budeme mít druhé místo a nádherný pohár.

Dali jsme první gól, pak i druhý a začínali jsme nabírat sebevdomí, ale náhle soupeři vystřídali, dali do hry pár starších a rychle dorovnali na 2:2, ale náš tým to nenechal, tvrdíme jsme zaútočili a dali jim další góly. Stále se za námi drželi s odstupem jednoho nebo dvou gólů, ale nakonec jsme je převálcovali a vyhráli jsme 7:5!

Převlékli jsme se zpátky do civilu a šli se podívat, jak dopadli mladší. Vděl jsem, že vyhráli všechny zápasy, ale že je ještě jeden eká, takže jsme v dleli, že budou první nebo maximálně druhí.

Ale kluci nám sdělili, že ten poslední zápas byl těsný, ale bohužel prohráli 4:5. Ale stále jsme mohli úsmívna tváři, obnaše družstva získala krásná druhá místa a spoustu dobrých cen.

Plni nadšení cestou k nádraží jsme si vykládali zážitky, úspěchy i neúspěchy. Pak už nás čekala jen cesta domů. Cestou vlakem jsme snědli bonboniéru, pouštěli si písničky a vykládali. Cesta ubíhala rychle a zanedlouho jsme byli v Otrokovicích, kde jsme se rozloučili a rozešli.

Já byl s letošním výsledkem spokojený a věřím, že příští rok to první místo vybojujeme! ■

Jindra Hartmann

Zápasy týmu mladších ministrantů o imákovou cenu

Můj tým mladších ve složení Tom J., Mar a J., Filda B. a Pe a B. si od začátku vedl naprosto fantasticky. První zápas proti Kněždub, který mě svíce přý stál hodně sil, po třetím prvním poloase vyhráli s převahou 8:0. A kanoada pokračovala. Druhý zápas proti Prostějovu – 13:0!

V průběhu zápasu se naplno ukázalo kamarádství našich kluků, to si kluci nahrávali se slovy: Na, ty si ho dej... Né, já ne, ty! Tedy zápas, soupeř z Dobromilic a skóre 8:0. Náš gólman Tom se do té doby celkem nudil. Ale poád jsem mu ikal: „Nebój, ještě si zachytáš!“

To už nás čekal poslední soupeř – naši staří známí z poldy ska – Prušánky. Tým to byl hodně silný a v dle jsme, že nás neeká nic jednoduchého. Taky jsme ale v dle, že pokud uhrájeme aspo remízu, titul máme v kapsce.

Strhl se ukrutný ma, chvíli jsme vedli

my, pak zase oni, obecenstvo šilelo, hlavně kluci z Kněždub, kteří fandili nám. Chvilí před koncem to vypadalo hodně nadějně, stav byl nerozhodný.

Ale stalo se, že nám tam jeden gól padl. Rozhodl foukl naposled do píšťalky a my jsme byli trochu zklamaní. Ale jenom na chvíli. Pak to z nás spadlo a měli jsme radost!

Tímto bych chtěl svůj tým pochválit za skvělé výkony a doufám, že za rok si ten titul vybojujeme! ■

Jan Žalík

Ze života Tomík

Ve dnech **6. – 7. 9. 2013** se konala tzv. víkendovka vedoucích, kde jsme s vedoucími společnými silami naplánovali akce na letošní školní rok, zahráli si společně hry a zapojili se do úklidu suterénu.

V **pátek 20. 9.** a v **sobotu 21. 9. 2013** jsme zahájili schůzky pro letošní školní rok. S novým školním rokem přišly i nové celoroční hry pro jednotlivé oddílové skupinky. Žabky se staly stavitelkami a budou se snažit pomoci speciálního platidla zvelebovat své městské a obecní stavby. Sluníka se zase budou snažit vypátrat v leských hradecích a zámcích ukrytý poklad. A kluci se letos promění v šikovné jezdce RALLY. Soutěživost mezi jezdci i závodními stáji bude jistě velká, tak jim držíme palce.

V sobotu **28. 9. 2013** se kluci vypravili více než úspěšně reprezentovat na florbalový ministrantský turnaj do Olomouce. V mladší i starší kategorii hoši vybojovali krásná 2. místa. **D KUJEME!**

O víkendu **11. – 13. 10. 2013** se kluci i holky z obou oddílů sešli na Dolní Bečvaře a společně vzpomínali na letní tábor, který se nesl v duchu tradic a zvyků vesnické vesnice.

Po dvou říjnových sobotách **5. 10. a 19. 10. 2013** se spousta kluků i holek z oddílů zapojila do misijních příprav a přiložili ruku k dílu.

Duchovní obnova s P. Vojtěcha Koděta

V sobotu 15. srpna 2013 jsem se zúčastnila společně s několika dalšími našimi farníky jednodenní duchovní obnovy pod vedením P. Vojtěcha Koděta, známého kněze, teologa a převora řádu karmelitánů. Obnova se konala u příležitosti 1150. výročí příchodu slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu, s tematickým názvem „Eucharistie – tajemství života.“

Organizátoři zvolili k akci prostory velkého sálu zlínského Kongresového centra, které vzhledem k velkému počtu účastníků poskytl odpovídající zázemí. K dispozici nám bylo posezení ve foyeru, posezení na letní terase, nabídka občerstvení, příležitost ke svátosti smíření i možnost zakoupení duchovní literatury. Obnova byla zahájena modlitbou chval, kterou zahájili členové scholy z Horní Lhoty doprovázející po hudební stránce celý program dne. Po první přednášce následovala adorace. V odpolední části jsme vyslechli další dvě poutavé přednášky, po nichž jsme obnovu zakončili společným slavením mše svaté.

Na plakát, kterým po adatelé zvali k účastem, jsme mohli položit otázky: „Eucharistie jako centrální tajemství života církve – co se dá k tomuto tématu ještě nového říct? Víme o eucharistii skutečně to, co máme vidět a žijeme z ní to, co máme žít?“ Zamyslet se nejen nad těmito otázkami jsme měli možnost právě na této duchovní obnově.

Zmíním alespoň pár dalších ležících myšlenek o Vojtěchu k tématu:

■ (Eucharistie) Je to tajemství, které je skutečně centrálním tajemstvím života církve, ale to neznamená, že my všichni o tom víme to, co máme vidět, že žijeme to,

co máme žít. A my skutečně a dobře žijeme to tajemství, když ho žijeme celým svým životem.

■ Kdyby nám byl kostel, kdyby byl muzeum? My tam přicházíme, abychom se znovu rozhodli pro životní postoj Ježíšův, který se úplně vydal za nás. A když slavíme eucharistii, tak ho prosíme: Pane, tak jako Ty mi dáváš svoje tělo, já Ti dávám svoje tělo. Já se Ti dávám k dispozici. A já chci žít ten postoj lásky pro ty, které mám kolem sebe. Z tohoto pohledu se totiž celý náš život může stát eucharistií.

■ Eucharistie to není jenom kult. To není jenom ta hodina v kostele. To je celý náš život!

■ My můžeme slavit eucharistii tím, že od rána do večera se snažíme připodobnit smýšlení Kristovu, který se z ekly sám sebe pro nás, který se za nás obtoval.

■ Pokaždé, kdy nemyslím jen na sebe, tak se vlastně tajemným způsobem spojuji s Kristem ve slavení eucharistie.

■ Sv. Augustin říká, že to tajemství, které se slaví na oltáři, že to je naše vlastní tajemství. Týká se to nás. Týká se to hodně nás. Je to tajemství, které souvisí s námi jako s jednotlivci, i s námi jako s církví. A je to tajemství. To znamená, není tak snadné do něj proniknout. Tajemství nejde vysvětlit. Před tajemstvím můžeme žasnout, můžeme ho mít v úctě, můžeme po něm toužit, ale nemůžeme ho vlastnit, nemůžeme mu dohledu rozumět.

■ Slavení eucharistie je, tomu se učíme rozumět celý život, stále znovu.

Děkujeme za účast, obohacení a povzbuzení při duchovní obnově. ■

Na a Fraisová

Misijní jarmark v naší farnosti

Letos na Misijní neděli proběhl v naší farnosti již tradiční Misijní jarmark. Do pomoci s přípravami se tentokrát zapojily i holky ze skupinky Opice. Pomohly nám při inspiraci na letošní výrobky, s vyráběním, oslovováním ochotných lidí s pomocí, s liturgií při misijní mši svaté a v neposlední řadě při prodávání. I letos byla možnost, aby se manuálně zručné rodiny zapojily do vyráběcích sobot (a dalších vyráběcích dnů). Při prvním výtiskovém setkání 5. října se v suterénu kostela pletly prostírací sady z pedigu, vytvářely se knoflíkové obrazy a vařila mýdla. V minulém roce nám s výrobou jednotlivých věcí pomáhalo několik skupin z farnosti: maminky zdobily spony do vlasů, starší skupinka maminek aranžovala dušičkové vazby, které doma šily drobnosti z látek. Jiné zase napekly perníčky a cukroví ke zdobení. V Klubu volného času byla možnost vyrobit papírové krabíčky, holky na schůzkách taky nezahálely a pustily se do gelových svíček a výroby netradičních perníčků. Všechno toto tvoření bylo zakončeno velkou vyráběcí sobotou před Misijní nedělí. Zde se pracovalo od rána na výrobě záložek, kytek z knoflíků a plsti, bavlnkových chobotnic, polštářků, motýlků s lízátkem, zdobilo se

cukroví a balilo se až do večera.

Letos byla na programu i páteční beseda o misiích se sestrou Luisou a v sobotu v pozdních večerních hodinách jsme vytvořili tzv. Misijní most modlitby v kostele. Na Misijní neděli jsme společně prožili krásnou mši, kde jsme vzpomínali a prosili za všechny, kterým výtěžek z Misijního jarmarku bude pomáhat. Po mši si přešli na své i ti nejmenší a prožili si putování po všech světadílech s malou odměnou.

Všem, kdo se zapojil při Misijním jarmarku, a zvláště těm, kteří nám pomáhali s přípravami, vyráběním (i doma), zpěvem, modlitbou, sponzorskými dary nebo nákupem výrobků, patří velké DÍKY! Bez Vaší pomoci bychom toho moc nezvládli.

Na závěr myšlenka z poselství papeže Františka: „Misijní poslání církve je svédctví o naději a lásce. Přijímejte všechny, zejména ty nejchudší, nejslabší, nejmenší ... jsme povoláni starat se o každého ... o ty, kteří jsou křehcí, i ty, kteří jsou na okraji našeho srdce.“

Prodejem výrobků na Misijní neděli po obou mších sv. a v Kvítkovicích se vybralo 43 tisíc Kč. Všechny tyto peníze posíláme na účet Papežských misijních děl.

Monika Matějková

FARNÍ OBŠASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá římskokatolický farní úřad. Účel: pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>
Uzávěrka dalšího čísla: 1.12.2013. Vydání dalšího čísla: 15.12.2013.

Osmisměrka pro děti

V poslední dob jste n kolikrát slyšeli o starozákonním p íb hu Izáka, kterého m l otec ob tovat Bohu. Abraham byl poslušný a cht l splnit Boží v lí. B h však jeho ruku na poslední chvíli zastavil. Cht l tím dát najevo, že nežádá tak velké a tím mén lidské ob ti, které by ublížily mnoha dalším lidem. Nechce je ani po tob . Jak však v mali kostech dokážeš svou poslušnost Bohu? Jakými iny m žeš dokázat v rnost Božím zákon m?

Jméno Izák je v židovském národ velmi ásté, ale jinde zase velmi neobvyklé. V naší zemi se tak jmenuje jen n kolik lidí. K estní jméno Izák (v angli tin Isaac) m l jeden významný v dec, o kterém jste se u ili ve fyzice na základní škole. Který to byl?

BOTY, DLUH, EDEN, FARÁ , FÍKY, CHYBA, IDOL, KOBEREC, KONCERT, KREV, KUCHA , MAPA, METR, NOHA, NOTA, NOVÝ, OB D, OD V, ODPOV , OMYL, O ECH, OTRAVA, OVCE, OVOCE, PO ÁTEK, PRKNO, RECEPT, REKVIEM, RYCHLOST, EKA, SEVER, SLOVO, SMRT, SMYK, TELEFON, T LO, TETA, TRA , TVÁ , UKLÍZE , ÚNOR, VANA, VERŠ

Smějeme se

■ V náboženství se kn z ptá starších d tí: „ emu se m žeme nau it z podobenství o d Iníciích na vinici, kdy každý dostane stejn ý plat, a nastoupil ráno nebo v poledne?“ Skupina sedmák chvíli p emýšlí a odpovídá: „Že nemáme chodit tak brzy do práce.“

■ V náboženství katechetka vypráví o modlitb p ed jídlem. N které d tí uvádí, jak se doma u ob da modlí. Katechetka se ptá: „Pepo, a co vy?“ „My se nemodlíme, máma umí va it!“

■ Stará paní sedí v ned li po mši v kostele, zbožn se modlí, vedle modlitební knížky má položené um lé zuby. Fará jde kolem, zdraví ji, dívá se na ty zuby a ptá se: „Ruší vás p i modlitb ?“

Paní odpoví: „Ani ne, pat í manželovi. Musesela jsem mu je vzít, aby mi doma zatím nesn dl bábovku.“

■ Žena upe e bábovku, která je tuhá a t žko se dá žvýkat. Manžel si ukrojí dílek, p evaluje ho v ústech a ptá se: „Co je to za bábovku?“ „To je mramorová bábovka.“ „Z mramoru, proto se nedá rozkousat.“